

VOJENSKÉ ZDRAVOTNICKÉ LISTY

ROČNÍK XL

LEDEN 1971

ČÍSLO 1

356.33.001:14

K IDEOVÝM ÚKOLŮM ZDRAVOTNICKÉ SLUŽBY V NOVÉM VÝCVIKOVÉM ROCE

A opět stojíme na prahu nového roku. Stejně jako právě uplynulý rok 1970, bude i letošní rok bohatý na významné události bytostně spjaté s životem našeho lidu, našich národů, naší socialistické společnosti.

V uplynulém roce jsme si připomněli 100. výročí narozenin velkého myslitele, socialistického humanisty a proletářského revolucionáře, zakladatele prvního socialistického státu na světě — Vladimíra Iljiče Lenina a jeho ideový odkaz našim současným generacím i pracovníkům našeho socialistického zdravotnictví — a tedy i nám, příslušníkům vojenské zdravotnické služby.

Vzpomínali jsme také 25. výročí osvobození naší vlasti hrdinskou Sovětskou armádou a příslušníky prvního československého armádního sboru.

Jedno i druhé výročí bylo svým vnitřním obsahem i svým ideovým odkazem v hluboké vnitřní souvztažnosti. Vždyť nebýt ideového odkazu V. I. Lenina, nebýt Velké říjnové socialistické revoluce, nebylo by ani osvobození naší vlasti Sovětskou armádou, nebylo by ani socialistické cesty budování naší společnosti a tedy ani budování socialistického zdravotnictví.

Ani letošní rok nebude pro nás méně významným: V tomto roce oslavíme 50. výročí založení naší marxisticko-leninské strany — Komunistické strany Československa. Letos se také uskuteční XIV. sjezd Komunistické strany Československa a XXIV. sjezd Komunistické strany Sovětského svazu. A koncem roku budeme také přistupovat k volebním urnám, abychom zvolili své zástupce do zastupitelských sborů. Jistě to budou události vpravdě historického významu nejen pro nás, současníky, ale i pro generace budoucí. Očekávané události letošního roku hluboce symbolicky navazují svou vnitřní logikou na slavná jubilea právě uplynulého roku.

50. výročí založení naší Komunistické strany Československa budeme vzpomínat za pochodu v průběhu intenzivních bojů za konsolidaci na-

šeho stranického života i všeobecného politického dění uvnitř naší socialistické společnosti.

První etapou probíhajícího procesu byl proces dezintegrace, který nejen naši společnost, ale i nás, pracovníky vojenské zdravotnické služby, rozdělil do několika skupin. V procesu dezintegrace vykryštovali lidé čestní, kteří nekompromisně a po celé kritické období uplynulých 2—3 let stáli pevně na pozicích marxismu-leninismu, na pozicích socialistického vlastenectví a proletářského internacionalismu, nepodlehli nezdravým emocím, které jakýmkoliv způsobem mohly škodit naší straně a socialistické společnosti i dobrým vztahům s našimi spojenci v čele se Sovětským svazem.

Byla zde i skupina lidí pomýlených, kteří také své celoživotní úsilí dali pro budování naší socialistické společnosti. V kritických měsících, především roku 1968, neprohlédli hned v zárodku obsah i cíle zdánlivě ve prospěch socialistické společnosti orientované nepřátelské a rozvratné propagandy, která sledovala jenom jeden cíl — získat společenské vědomí širokých vrstev našeho lidu, zvrátit cestu socialistické výstavby naší společnosti zpět ke kapitalistickému společenskému zřízení. Dále vytrhnout naši socialistickou republiku z pevného svazku států socialistického tábora a nastoupit vlastní specifickou cestu budování „socialismu“ ve svazku s našimi nepřáteli na západě a za jejich materiální pomoci. A tito naši lidé, dezorientovaní dovednou propagandou našich sdělovacích prostředků, potěcovanou tzv. sympatií v televizi i rozhlase západních kapitalistických států, postupně prohlédli všechny ty protilidové, protisocialistické i protisovětské manévry nepřátel socialismu. Vždyť různá fakta, argumenty i jednotlivé dokumenty, které postupně byly u nás zveřejňovány, musely otevřít oči každému střízlivě uvažujícímu příslušníku naší společnosti. Vždyť nemůže být mezi námi soudný člověk, který by uvěřil, že naše svoboda, naše socialistická přítomnost a komunistická budoucnost, tvůrčí uplatnění každého

jednotlivce, mírové budování naší vlasti mohou být garantovány kapitalistickým společenským zřízením. Naše místo je i budě ve velkém táboře socialismu a míru, v jehož čele je světová velmoc — Sovětský svaz. Jiné cesty pro nás není. Tuto skutečnost si musí uvědomit každý z nás. Samozřejmým by toto přesvědčení mělo být především zdravotnickým pracovníkům, a tudíž i příslušníkům vojenské zdravotnické služby.

A v tomto procesu dezintegrace vykrystalizovala i skupina lidí, i když ne velice početná, která tuto podvratnou propagandu vědomě a cílevědomě organizovala a pozvolna připravovala kontrarevoluční zvrat. Jen díky včasné internacionální pomoci našich spojenců zabránilo se těmto záměrům, zabránilo se bratrovražednému prolévání krve, jak tomu bylo v roce 1956 v Maďarské lidové republice.

I když dnes již drtivá většina našich lidí prohlédla nekalé záměry domácích nepřátel socialismu i zahraniční reakce, boj ještě není dobojován. Jestliže se na začátku roku 1971 připravujeme k důstojné oslavě 50. výročí založení Komunistické strany Československa, musí si každý z příslušníků vojenské zdravotnické služby, jako nedílné součásti naší Čs. lidové armády a tedy i naší socialistické společnosti, položit zásadní otázku: Jak a čím může nejlépe a nejdůstojněji pozdravit toto slavné 50. výročí založení KSČ — vedoucí síly naší socialistické společnosti i hnacího motoru veškerého našeho dění.

V popředí stojí stále úloha, kterou nám dalo nové vedení KSČ, již nastoupilo v dubnu 1969: vyhrát boj za společenské vědomí našeho lidu a tedy i všech příslušníků naší vojenské zdravotnické služby. Vzhledem k podmínkám naší práce a důvěře, kterou k nám mají ostatní příslušníci naší ČSLA — nejen nemocní — pomoci v tomto boji ze všech sil velení naší armády a vzhledem k našemu postavení v československém zdravotnictví i státní zdravotní správě.

Vraťme se ve svých myšlenkách a úvahách o 10—20 let zpět do minulosti. V marxistickoleninské přípravě jsme se učili, že ekonomická základna se mění rázem — skokem. Ne tak již společenské vědomí lidí, které jakožto její nadstavba zákonitě zaostává. Změnit ho — to je dlouhodobý proces, vyžadující plné soustředění a hodně trpělivosti všech schopných lidí, zejména vedoucích pracovníků.

Dlouhá léta jsme žili v přesvědčení, že za těch 10—20 uplynulých let jsme vyhráli boj za společenské vědomí našich lidí. Bylo to však předčasné sebeuspokojení, i když tu byl např. Dokument strany a vlády o dalším rozvoji socialistického zdravotnictví, který měl právě nám, zdravotníkům, široce otevřít oči. Nestalo se tak. Jinak by nebylo mohlo dojít k tragickým chybám, omylům i nesprávnostem v letech 1968—1969. Je to pro nás poučení do budoucna.

Zdánlivě je i dnes boj vítězně dobojován. Vítězství však bylo dosaženo v rozhodujícím politickém boji a v boji institucionálním. Boj za spo-

lečenské vědomí našich lidí není ještě dokončen. V myšlení lidí dosud přetrvávají pozůstatky starého myšlení, nesprávných názorů, přežitky naší buržoazní minulosti i chyby naší výchovy za uplynulá léta. A možná, že si mnozí ani neuvědomujeme, co nám všem v té mozkové kůře uvízlo i z oné nepřátelské propagandy uplynulých dvou kritických let — a to i proti naší vůli. Pak přijdou provokační, zpočátku podprahové impulsy, které si člověk ani neuvědomí. Tyto impulsy nabývají postupně na intenzitě, až probudí a aktivizují latentní dřímající přežitky, nesprávné názory, které se mohou rázem stát uvědomělou součástí společenského vědomí jednotlivce se všemi škodlivými a nebezpečnými dopady pro naši současnou společnost.

Proto ten naléhavý úkol KSČ, proto ten kategorický požadavek současnosti i budoucnosti: plně získat společenské vědomí pro současnou zdravou politiku strany!

Když tedy i my, příslušníci vojenské zdravotnické služby, budeme chtít pozdravit naši jubilující Komunistickou stranu Československa, a to jistě všichni budeme chtít, pozdravme ji v nerozborném šiku bojovníků pevně odhodlaných vybojovat tento boj až do vítězného konce. Nebude to lehké, zejména v současných podmínkách vojenské zdravotnické služby, ale o to bude větší radost z vítězství.

To všechno ovšem vyžaduje každodenní, důslednou, cílevědomou ideově politickou a výchovnou práci od každého z nás. To chce také důsledně a seriózně studovat a poznat smysl, obsah i cíle usnesení a závěrů plenárních zasedání ÚV KSČ i jejich uvážlivou tvůrčí aplikaci do konkrétních podmínek jednotlivých pracovišť. A proto je nutné, chceme-li uspět, abychom se v přípravě k této odpovědné výchovné práci vraceli ke klasikům marxismu-leninismu a tvůrčím způsobem je studovali.

To vše nám pomůže i v aktivní přípravě ke XIV. sjezdu KSČ, ve studiu závěrů i usnesení tohoto sjezdu, jakož i závěrů XXIV. sjezdu KSSS a k jejich tvůrčí aplikaci v podmínkách vojenského zdravotnictví.

Jestliže se uvědoměle hlásíme k velikému ideovému odkazu V. I. Lenina, musíme tento odkaz plnit do všech důsledků. Vysoká političnost naší práce, třídní uvědomělost a stranickost musí prolínat i do naší odborné práce a připravenosti k obraně socialistické vlasti. To kromě jiného pro nás znamená soustavně zvyšovat naši odbornost a do všech důsledků realizovat úkoly výcvikových dokumentů ministra národní obrany i odborné směrnice náčelníka zdravotnické správy pro výcvikový rok 1971.

Jednu i druhou stránku nelze v naší práci od sebe oddělovat. Ba právě naopak: obě se musí navzájem prolínat a potencovat. To je také jediná cesta, která nás povede do řad těch, kteří budou naši jubilující KSČ pozdravovat kyticí splněných předsevzetí. Bude to důstojné člověka žijícího v socialistické společnosti, bude to důstojné i socialistického zdravotníka. K-r